

عنوان مقاله:

مقایسه ای میان والتر استیس و ملاصدرا در باب معناداری زندگی

محل انتشار:

مجله الهيات تطبيقي, دوره 13, شماره 27 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

غلامحسین خدری - دانشیار گروه فلسفه کلام و اخلاق، دانشگاه پیام نور، مرکز تهران جنوب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

والتر ترنس استیس (۱۸۸۶–۱۹۶۷م)، فیلسوف نظریه پرداز قرن بیستم، نتیجه ضروری غلبه روحیه علمی و ابتنای برخی پیش فرض های بنیادین در علوم جدید از قرن هفدهم به بعد (که تصویر سنتی جهان مالوف و تحت حاکمیت بی چون و چرای ارزش های دینی و معنوی را کاملا متزلزل کرده است) را ظهور بحران های سه گانه بی معنایی زندگی، نسبیت در اخلاق و موجبیت در افعال انسان مدرن می داند. ملاصدرا (۱۵۷۲–۱۶۴۰م) در حالی که معناداری را به سان استیس به هدف از زندگی گره زده است، کمال و سعادت این هدف را در فرایند گذر ارادی از سفرهای چهارگانه از خود تا خداوند، در قرب و فناء فی الله می داند. او براساس مبانی حکمت متعالیه، حرکت جوهری در عالم هستی، سیر انسان به سوی حق، زندگی معنادار را امری حتمی و برخلاف استیس این باور است که خداوند، در قرب و فناء فی الله می داند. و رسنت متمایز و نتایج مخالف تفلسف تنها اعتقاد به خدا و غایت انگاری اوست که موجب برطرف کردن بحران بی معنایی می شود. پرسش معنای زندگی از منظر استیس و مقایسه آن با ملاصدرا که در دو سنت متمایز و نتایج مخالف تفلسف کرده اند، با روش توصیفی تحلیلی، غایت قصوای این خامه است.

كلمات كليدى:

استیس, ملاصدرا, بی معنایی زندگی, هدف, علوم جدید, انسان مدرن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1606695

